

ЦѢНАТА

в. „НЕДѢЛЯ“

е:

Въ България за год. [52 бр.] 6 лева

За шестъ мѣсеци 3.50

„ три „ 2 —

ВЪ СТРАНСТВО:

За година 8 лева

„ шестъ мѣсеци 4 „

„ три „ 2.50

Неплатени писма не се прие-

матъ.

Абонамента въ предплата.

Единъ брой 20 стотинки.

ВСИЧКО

Що се отнася до вѣстника: писма, ръкописи, пари и пр., да се испраща до редакцията въ Плѣвентъ.

Неупотрѣбени ръкописи връщатъ се обратно, само ако сѫ придружени съ нужните за това пощ. марки.

За обявленията на съд. пристави се плаща по 5 ст. на дума, ако се публикуватъ по три пѣти по 3 ст. За частни по 5 ст. на дума въ 4-та страница, а за първата по 10 стот. За сročни (шестмѣсечни или годишни) обявления се правятъ важни отстъпки.

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Плѣвентъ, 24-ий Августъ 1895 г.

Дѣлото на нашитѣ братия Македонци както се види отъ Европейската преса, ще бѣде оставено неразрѣшено. Хуманна Европа намѣсто да си даде мощний гласъ и застави турция да введе реформи, каквито поне имъ се даватъ отъ Берлинския трактатъ, тази хуманна Европа казваме, вмѣсто това, тя повече се занимава съ насъ освободенитѣ. Нашитѣ вѣстанници, които отидоха да пролѣжатъ кръвта си за права, се третиратъ отъ тази Европа, особено отъ немската и австрийска преси, като прости разбойници! Когато тѣзи вѣстанници направиха едно голѣмо сражение при селото Доспатъ, съ редовната войска и цѣль роякъ потери състоящи отъ онѣзи помаци, които изгориха Батакъ Перущица и др. и защото при тая отчаяна борба ся е подпалило селото и се паднали и жени а може и дѣца, веднага виждаме, заявления, че това било български звѣрства и трѣба Европа да гуди край на развилелитѣ Българи!! И защо всичко това го правятъ нашитѣ спасители Австрийцитѣ?! Дали е отъ доброжелателство и отъ желание, щото ние българитѣ да сме се управлявали самостоятелно безъ да има нѣкой намѣса отъ коя и да е държава!? Защо тази наша благодарѣлка, когато ни толкова много обича и защитава отъ Русското посегателство, не настоя прѣдъ Турция, да изпълни послѣдната прѣдписанията на Берлинския Трактатъ, за каквито права днесъ се пролива толкова невинна кръвъ! Преди години нашитѣ австрофили, казваха, че само австрия е била доброѣтелката, която помагала за назначаване владицитѣ, ако това е вѣрно, защо тѣзи доброжелатели наши, не кажатъ поне това, което Русия е казала чрѣзъ посланика си въ Цариградъ, „че Русия не ще бѣде противна, ако се даждѣ берати на овѣзи владици, които екзархията е назначила. Всичко това види се, Австрия го прави отъ доброжелателство!! Може ли да се помисли даже, че тѣзи културъ-трегери, които сж напѣли българи, само съ просияци, и които сж се впили въ нашето тѣло като пиявици, ще ни пожелаатъ „самостоятелното наше развитие“, когато въ врѣме на тѣхния Стамболовъ, послѣдния, не можеше да направи най малкото распорѣждане безъ да го знаятъ Г. Буриянъ! Еднѣжъ за винаги, ние трѣбва да се отървемъ отъ тази немска опека, всѣки българинъ, трѣбва съ прѣзрѣние да гледа на тѣзи наши зложелатели немцитѣ, да отбѣгва отъ поупката на всичко що е немско, защото е всичко фалшъ, както е фалшъ и самата тѣхна политика спрямо славянството, особено спрямо насъ българитѣ. Всички ние еднородно да си дадемъ ръка, да преслѣдваме всичко онова което иде отъ Австрия, защото тя като гледа да ни овѣрже още, не ни позволява и да мислимъ за онѣзи наши братия македонци, които искатъ чловѣчески права, които искатъ едно право освѣтено ужъ отъ хуманна Европа — Берлинския Договоръ...

КОМПРОМИССА

Петковъ — Радославовъ

Ние не сме казали още нищо по компромиса, който вѣрваме да излезе запъртъгъ мѣжду

Стамболиститѣ и Радославиститѣ. Неразбирешъ, както казва свирчо. Вѣстникъ „свобода“ бѣше се похвалѣлъ, че преговоритѣ биле на свѣршване, а въ другъ, народнитѣ отричатъ такъвъ единъ компромисъ. По поводъ на това свирчо писа въ единъ отъ минжлитѣ си броеве по „Сливанието“ въ която статия признава, че мѣжду тираниитѣ и сопѣжикитѣ нѣмало разлика, за това еднородното дѣйствиe не било нѣщо чудно. Едно нѣщо немощилъ да разбере, защо народнитѣ отричали това примире! Ний имаме свѣдения, че Радославовъ е билъ готовъ на всичко, дѣлували се съ Петкова и си простили единъ другиму грѣхове, но когато на Радославова натрили носѣтъ съ коприва, че той не билъ каджренъ да води преговори до като не питалъ Краева, Чорбаджиева, всѣкакво побратимяване се считало за тѣхъ незадѣлжително. Пешовъ, до колкото знаемъ, кога се случилъ компромиса билъ въ Габрово, и той се поздравилъ съ знаменитой патриотъ Чардафонъ, чей бѣдаще щели да работятъ солидарно приливъ чернитѣ, когато неговитѣ съмисленици, както тѣзи въ Ловечъ, не приемали никакви помирение, защото ако би дали ръка на Петкова, щели да си признахътъ безсилието. Че всичко това е така, ние виждаме отъ Шуменский в. „Народно съзнание“ брой 22 въ който тамошнитѣ Радослависти като се похваляватъ какъ тѣ биле добре организирани, призоваватъ всѣки истиненъ Българенъ, които сподѣлялъ демократическитѣ принципи на програмата имъ, свободенъ билъ да се запише подъ тѣхното знаме.

Въ Плѣвентъ, нѣмаме партизани на Радославова, съ исклучение на единъ бившъ управителъ-Топаловъ, по до колкото можихме да узнаимъ - Стамболиститѣ, се събирали да земахъ нѣкакво рѣшение, дали да се обявятъ присѣдинени къмъ Радославава или пъкъ да заставатъ Радославовата партия да преминува „Либералната“ на „Народна либерална“. Единъ отъ присѣдствующитѣ, които земахъ участие, ни разказва твърдѣ смѣшни сѣбни, които за сега премѣлчаваме. Най забѣжителното, че тукашния предѣдатель на Стамболиститѣ, далъ мнѣние за сливане макаръ и подъ Радославова, за да не бѣдатъ изолирани свѣршено, а друга дребна личностъ, неговъ колега, заявилъ, че Плѣвентскитѣ Стамболовисти, които се държали високо значето на либерализма, неможали да търпятъ една сойка, която станала най много причина да погуби Стамболова, да открие блудствата му и омърсениитѣ гащи на Саввовица, и че ако бихме, казалъ милостъта му, сж съединили, тѣ ще трѣбва да ни считатъ за маши-логой „само да имъ служатъ“. Той далъ мнѣние, понеже Петковъ, билъ крадецъ - това се доказвало отъ пмотното му състояние, да избѣрѣтъ или Халачева отъ Търново за водителъ на партията имъ или Никифоровъ отъ Ловечъ. Послѣдний билъ отговорилъ, че неприемалъ подобно приглашение, защото считалъ Плѣвентскитѣ Стамболовисти за хора шайкаджий, безъ убеждение гладници, които всичко се биле до днесъ. Отъ Халачова — още нѣмало отговоръ. Така или иначе - нашитѣ тукъ още не сж рѣшили. За курьозъ на нашитѣ Стамболовисти, за да се оглѣдатъ въ оглѣдалото на Радославиститѣ, съ които тѣ се считатъ близка род-

нина, ние превеждаме откъслякъ отъ една уводна статия на „Н. съзнание“. Нека се видятъ нашитѣ шайкаджий какво мислятъ за тѣхъ, тѣзи, съ които искатъ да се съединятъ и имъ подаватъ ръката си. Ето:

„Свободата на словото, свободата на печатъ, свободата на събранията и личната неприкосновеност бѣхъ достойние само за властующитѣ, за „патентсванитѣ патриоти“. Всички други български граждани бѣхъ уподобени на една сганъ отъ безправни същества!

„И когато ний се боряхме; когато ний страдахме и гладувахме; когато ний, за смѣлостъта ни да искаваме истината, се търкаляхме изъ затворитѣ, подѣргивни на най-суровото третирание; когато цѣлия почти народъ пѣш-каше подъ тѣжкия яремъ и медлено но систематически се оголваше, — тогава всичката набравша се около Стамболова напѣлъ бѣше си поставила за девизъ: „грабете да грабиме! богатѣйте да забогатяваме! удръте да удраме!“

„То бѣше ужасно, тираническо врѣме. То трая цѣли 7 години — до 18 Май 1894

„И днесъ, едѣмъ година и половина слѣдъ 18-й Май, когато празнува цѣль български народъ; днесъ, само осемнаесетъ мѣсеца слѣдъ Садина... чувате ли? Садина! днесъ се заговорва за компромисъ мѣжду насъ и Стамболиститѣ!

„О, това е невозможно!

„Да, ний Шумненци, Прѣславци, Разградци, па и цѣла България, помнимъ и много добръ помнимъ минжлия режимъ — режимътъ на Стамболиститѣ...

Ако и да не съчувствуваме на всичкитѣ дертове, които „съзнанието“ искава по адресъ на Стамболиститѣ, защото частъ отъ зверствата и тираниитѣ, трѣбва безусловно да се отдѣлятъ и на Радославова, но не можемъ да не имъ признаимъ правото на общото призрѣние, което провинциалнитѣ партизани на Радославова, се исказали къмъ шефа си по поводъ това тѣхно цѣлувание; защото това ще ги постави на по висока почва, и всѣкий ще глѣда на тѣхъ като хора съ опредѣлно убѣждение и программа. И всистина, кой човѣкъ може да помисли, че Радославовъ сѣщия този, които миналата година на депутатитѣ, които му се прѣдставяваха не намерваше думи, съ които да очернише Стамболова — Петкова и партизанитѣ му, а днесъ иска компромисъ, цѣлува се съ Петкова, до когато самъ даваше гласъ за да бѣдатъ сѣдени като крадци по сѣкровицето, и тѣзи водачи иматъ съвѣсть? Иматъ още претенцията за държавни мѣже — това, е позорно, това е повече отъ възмутително. Ние апелираме къмъ всички честни граждани да глѣдатъ на всички тѣзи дръбни човѣци съ призрѣние.

ИКОНОМИЧЕСКИ ОТДѢЛЪ.

По долъ даваме мѣсто на една статийка отъ едно познато намъ лице, което си дава мнѣнието, че дружеството „Балканъ“ не било друго нищо - освѣтъ произвѣдене отъ ромжискитѣ: „Дачия - Романия и Национала“ съвѣтва блгарекитѣ граждани да отбѣгватъ отъ застраховкитѣ на това дружество, а да вършатъ съ „България“ и „отечеството“, които биле чисто български. Ако работата е тъй както се излага, че било чисто Еврейско това дружество; и ние се присѣдиняваме, къмъ този нашъ дописникъ, още по вече ако и нашитѣ видли граждани, ко-

ито съставляват управителния комитет сж се подали на такава спекула, която закрия чуждите ржци въ нашите джебове. Но до тогава, до като намъ не ни се представят по осъзнателни доводи, освѣнъ тѣзи които днесъ сме чули и като тѣзи които обнародваме и онѣзи отъ Русе отъ нѣкой си Стояновъ, ние не можемъ да се произнесемъ така категорически а ще да стоимъ въ резерва. Имаме още въра въ патриотизма на лицата, които съставляватъ комитета на това дружество „Балканъ“ прочие бжджето ще ни се яви на помощъ, на тѣзи ни прѣдположения. — Ето статията:

„Плѣвненъ 17 Августъ 1895. г.“ Търговския вѣстникъ брой 5 8 съобщава, че уставътъ на новосъставенитѣ въ София застрахователни дружества „Отечество“ и „Балканъ“ биле вече утвърдени отъ надлѣжний Министъръ и на скоро щели да починатъ да функциониратъ. Противъ Дружество „Отечество“ нѣма какво да кажемъ, защото, то общава да отвори подписка на врѣдъ изъ България, за распространение на акциитѣ си и въ такъвъ случай ще бжде общо народно, нъ противъ „Балканъ“ не можемъ да не искажемъ нашето сѣжеление за неговото основаване, което щомъ се съставило и се свършило подписката?! (тѣй щото) това обстоятелство твърди, че то ще гажни иществуващитѣ у насъ експлоататорски и Чафутски Дружества „Дачия Романия“ и „Национала“ които въ продължение на нѣколко години изнесоха отъ нашето отечество сума злато и като видеха, че постоянно губиха своитѣ клиенти, а напоследъкъ съ отказване то на Вукрешката Търговска камара, на нашето застрахователно Дружество „България“ да не оперирира въ Романия; още по вече се усили презрѣнието къмъ тия чафутски Дружества и въ кжсо врѣме щеха съвършено да изгубятъ своитѣ клиенти, и за да могатъ да випреятъ и продължаватъ своята експлатация, погърсеха и намѣриха наши, за голѣмо сѣжеление видни съотечественици, които имъ се явиха на помощъ и имъ дадоха новъ животъ съ основанието на „Балканъ“, на което ще си предадѣтъ всички до сегашни застраховки и въ такъвъ случай ще стане „вѣхъ пѣсенъ на новъ гласъ“. Ето защо ний сѣвѣтваме нашитѣ граждани да не правятъ никакви застраховки на Балканъ, а тѣзи които иматъ застраховки на „Дачия Романия и Национала“ да се откажатъ и се застраховатъ било на Дружество „България“, било на „Отечество“, които Дружества се общенародни и по този начинъ да докажемъ, че ний знаемъ да защитаваме своитѣ интереси и нашитѣ национални Дружества, а тѣква задъ гърба на които се криятъ чужди всѣки трѣба да ги презира!.

— Въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 174, указъ № 112 е обнародванъ „Правилникъ за ипотечарнитѣ заеми въ Българската Народна Банка“ Спрѣдъ тоя правилникъ, банката ще приема за въ бжджме (свенъ илви, ливади, лозя и бранища, които до сега колкото ние извѣстно не се приемаха. Вѣрваме, че мнозина ще се възползватъ отъ това обстоятелства, особенно малодоходнитѣ бранища.

— Въ редакцията ни се получи „уставътъ на Софийското икономическо Дружество“ заедно съ една покана отъ сжщото дружество, съ молба къмъ всѣчки граждани да образуватъ и тѣ изъ провинциалнитѣ градове клонове. Това дружество капи да се произнесѣтъ най кжсно до 1-й Октомврий т. г. и да му се испрати уставътъ за приглѣждане. Въ единъ отъ слѣдующитѣ броеве ние ще напетае и самия уставъ за да може всѣки да види цѣлата на това дружество. Ние припоржваме на нашитѣ граждани похвалната цѣль на Софийци — да поддѣватъ поканата, да съставятъ и тѣ сжщото, като си избѣрѣтъ едно настоятелство. Само по този начинъ ако си дадемъ ржка и почнемъ борбата срѣщу Австрийскитѣ калиави стоки които ни се испѣзвали джебове, ще можемъ да съживимъ малко нашата индустрия, нашитѣ занаяти, които се сѣлършено западнали. Тази зима и минимъ, че имаше едно малко събрание; по покана на единъ Г-нъ телеграфистъ, които искаме сжщо да основе подобно дружество. До колкото помнимъ, бѣше му кръститъ и едно смѣшно име „познай себеси“ какво стана съ него ако и да се плащаха и вносове не знаемъ.

Тѣй или иначе, ний поканваме нашата интелигенция, да основе сжщото дружество и да почне да прилага уставъ а въ дѣйствиѣ. Не вѣрваме да се намѣри гражданинъ, които да не поглѣдне съ добро око къмъ делото. Само по този начинъ ние ще можимъ мало-малски да намалимъ този раскошъ, който е обзелъ нашия градъ. Надѣваме се така сжщо, че всѣчки, особено Господжитѣ, ще да зематъ най живо участие въ това икономическо дружество, съ това ще се докаже още веднѣжъ, че българската жена е все онази снестовница, за какво то е описана отъ разни пѣтешественици. Както сме тръгнали, ако не сж свѣститимъ, ние сме изгубени съвършено.

ГРАДСКИ НОВИНИ

На 1-ий Септемврий щяло да се разглѣда углавното дѣло въ Руссенский Апел. Сждъ, по което нашия съгражданинъ адвокатъ Г. Михалаки Хаджи Константиновъ, се обвинява въ лѣжливо заклѣване по единъ записъ. Ние желаемъ на Г. Константинова оправданието.

— Преди нѣкой день, частъ отъ градското пасбище било подпалено отъ неизвѣстни палачи. Мѣрkitѣ вети отъ Окол. Началникъ, прикратили огънътъ, който застрашавалъ сѣвѣднитѣ бранища.

— Градский кметъ, като че нарочно прави щото гражданитѣ да негодуватъ срѣщу неговата несърливостъ, която показва отъ когато е станало сѣглашението. Миризмитѣ, голицитѣ, локвитѣ по улицитѣ особенно гдѣто и

ма чешми сж достигнали до нетърпимостъ. Въмѣсто да трѣгне нѣкога да се расходи по улицитѣ и да види нещаснитѣ граждани, които му плащатъ 300 Триста лева на мѣсецъ, той намѣрва за добръ да стои на дюгеньтъ си или да слуша ламаджилжка на нѣкой отъ помощницитѣ си. Недѣйте ходи по улицитѣ изъ махалитѣ, защото може да се удави нѣкой, вижте чистотата предъ самата община, и ще намерите такъвъ жабунякъ, какъвто само въ Плѣвненъ по главната улица може да има. Има право. Г. Кметъ, прави икономия, трѣбватъ пари да се отчуждаватъ воденицитѣ. Прѣдставете си, че има спестени равно 40х. л.!! когато м. г. приелъ кметството имало само 3 1/2 лева!! Лошавитѣ язици приказватъ и ний ги вѣрваме, че г. Кметътъ, се трудилъ твърдѣ много, по скоро да се отчуждагъ воденицитѣ и да имъ заплати макаръ и сжсно, стига да бжде „скоро“, и то защото, неговата воденичка цяла да проработи повече. Има правото. Г. Хинковъ, нѣма повече отъ трима или най много четворица въ общината, които да го поддѣржатъ и по силата на тѣхъ и нѣколко души *гладници*, които сж готови и въ огънътъ да се хвърлятъ, стои на властъ. Неразберьомъ. Когато се събере съ противницитѣ псува ги, че другаритѣ му биле всѣкитѣ вагабонти и глѣдали всѣчески да го компрометиратъ (за това имаме доказателства) а когато се събере съ тѣхъ неговъ „гладници“ на тѣхъ говори, че безъ тѣхъ не може. Честностъ. Ний апелираме къмъ онѣзи Г-да „гладници“ които служатъ съ него да ни кажатъ, ималъ ли е правото Г. Я. Б. да му прикачи хубавото и напълно подходяще име политическа К...? И този г. Народенъ Прѣдставитель още, има смѣлостта, да се именува партизанинъ на Г. Стоилова! Помни-ли телеграммата си по акциза, „че се възмутилъ отъ рѣшението на камерата, гдѣто приела закона за акциза“. Това какво е г. Хинковъ, Стамболовщина ли е или е отъ това некачествимо качество, което свирчо нарича *гладници* за 300 лева, че си готовъ да приеме и мохамеданството. Партизанинъ на правителството! — Подлостъ и още отъ първо качество.

ПОДЛИСТНИКЪ

МАЛЪКЪ ФЕЙЛТОНЪ.

Плѣвненский пророкъ.

Тая сутринъ получихъ едно невѣроятнo, но въ сжщото врѣме много интересно писмо. Това писмо прѣдставлява интересъ за всѣки Плѣвненски гражданинъ, и заради това се осмѣлявамъ, съ разрѣшението на авторътъ му, да го публикувамъ и, по-този начинъ, да го направя достояние на Плѣвненци. Както ще види благосклонний читателъ, туй писмо носи оригиналенъ подписъ, именно: „Плѣвненский пророкъ“. Нима съмнение, че пѣтиския авторъ на писмото е благоволилъ да се скрие задъ рѣчения подписъ. До колкото знаемъ пророци е имало прѣди Рождество Христово. Въ настояще врѣме, въ края на XIX-ий вѣкъ, нищо не ни дава право да повѣрваме, че изново захважатъ е да се явяватъ пророци; такова едно прѣдположение е цѣлѣ абсурдъ. — Писмото носи дата: „1901 година, 15-ий Августъ, г. Плѣвненъ.“ И дата му е невѣроятна. Както спорѣдъ Юлианския, тѣй и спорѣдъ Григорианския календари 1901 година ще пристигне въ г. Плѣвненъ и въобще на земното калбо чакъ слѣдъ 6 години. Но колкото и да биятъ въ очития несъобразности на въпросното писмо, азъ неможъ да не го прѣпорачамъ на любопытнитѣ читатели. Тѣ ще видятъ какво щѣлъ да прѣдставлява отъ себе си нашия Плѣвненъ прѣзъ 1901 година.

Ето и прѣдмѣтното писмо:

„Любезний Приятелю“,

„Искате да Ви опиша по главнитѣ промѣни и сжбития, каквито сж станали въ Плѣвненъ прѣзъ послѣднитѣ 6 години, именно отъ 1895 год. до настоящата 1901 година. Изрзамъ чрѣзъ настоящето си писмо да удовлетвори Вашето желание; но, разбира се, до толкостъ, до колкото ми позволяватъ моитѣ описателни способности и краткото свободно врѣме, съ което за сега располагамъ по случай отсъствията на фамилията ми. Днесъ испроводихъ съ пощенския тренъ жената и дѣцата въ Варна, за да присѣтствуватъ на вѣнчалния обрѣдъ на бълдъзата ми, която се вѣнчава

тѣзи вечеръ съ прочутия варненски адвокатъ Петръ Дъсковъ“.

„Сегашния Плѣвненъ ни най-малко не прилича на онзи Плѣвненъ, когато Вий напустнахте въ 1895 год. Голѣми промѣни станяхъ и то сѣ въ хубаво направление. Нѣма вече онзи Плѣвненъ, когато Вий помните още отъ 1895 год. Както, вѣрвамъ, си припомнявате въ 1895 година Плѣвненъ имаше твърдѣ жалкъ видъ, той бѣше потънѣлъ въ мизерия; отличителнитѣ му тогава черти на благоустрѣство и благовидносъ бѣхъ: продѣненитѣ и тѣсни улици, баснословната калъ и изобилния буклукъ, съ който бѣше посипана цѣлата повърхностъ на градътъ. Ноцно врѣме тогава не можеше да се ходи отъ мрачина, а сега благодарение на електрическото освѣтление улицитѣ, площадитѣ, градинитѣ и др. мѣста сж освѣтени като день. И при електрическата свѣтлина красивитѣ частни и обществени сгради изглѣждатъ по величествено отъ колкото денемъ. Вий сега ще видѣте, че хората се расхождатъ повечето слѣдъ залезанieto на слънцето толкостъ повече, че по това врѣме излиза една много приятна хладнина. Сегашнитѣ улици сж достатъчно широки, хубаво сж послани; не само калъ нѣма по тѣхъ, но и прахътъ е кисатъ. Отъ двѣтъ страни на всѣка улица има гладки и сѣнчасти тротуари, по който сега по на често се срѣщатъ красиви фигури, нагиздени по най-последната мода“.

„Прѣди шестъ години когато Вий бѣхте тука, ако и да имаше нови частни кжщи, по тѣ не красяхъ градътъ. Напротивъ направенитѣ въ послѣднитѣ шестъ години частни и обществени сгради прѣдадохъ на градътъ твърдѣ красивъ видъ. Въ 1898 год. когато се направи тукашната гара, която по красотата и грандиозността си надминава всѣкитѣ български пѣри, захванахъ да се строятъ извънредно много хубави здания. Отъ правителственитѣ помѣщения по забѣлжителни сж: тукашния Апелативенъ сждъ, Окръжния Сждъ, мажиката и женската гимназия и зда-нието на тукашния клонъ на Българската Народна Банка. Последното здание е съградено до самия бивши Съръ-пазаръ, а сега станционна градина. Освѣнитѣ помѣщения, градското управление е построило

още 6 основни училища и единъ градски свѣтъ. Онова театрално здание, което се бѣ построило още въ твое врѣме и сега сжществува, само че е много прѣправено и, благодарение на това обстоятелство, сега имаме твърдѣ удобно театрално помѣщение, въ което често идва да дава прѣдставления и Българската Кралевска трупа. Историята на туй театрално здание както и на бившия Съръ-пазаръ е много любопытна. Както знаешъ, въпросното здание бѣше построено отъ покойното дружество „Съгласие“. Не се мина много отъ съградването му, а именно въ 1896 година театралното здание се продаваше на публиченъ търгъ и се продаде. Слѣдъ година, обаче, градското управление откупи отъ частния владетелецъ това здание и сега то принадлежи на тукашната община. Азъ нѣма да спомянавамъ за многото прѣкрасни хотели, ресторани, кафе-шантани и др. увеселителни помѣщения; ще каже само нѣколко думи за славнитѣ градини на нашия градъ“.

„Вий въ 1895 год. оставихте въ градътъ ни една минилаторна градинка, която на скоро, впрочемъ, се разрасти и сега прѣдставлява цѣлъ паркъ. Най величественото сега въ тая градина е колосалния фонтанъ, който е на мѣстото на онзи скромнъ до послѣдна степенъ фантанчикъ, който сжществува-ше въ 1895 год. Освѣнъ това въ тая градина сега ще видѣте три моста надъ барата, които правятъ хубаво впечатление по своята оригиналностъ. Отъ другитѣ двѣ градски градини по забѣлжителна е горѣ-помѣнатата станционна градина, която заема мѣстото на извѣстния Вамъ Съръ-Пазаръ. Нейната любопытна и, въ сжщото врѣме, поучителна история е слѣдующата. — Още въ 1895 год., ако сте чули, ще да знаете, че се бѣше повдигнѣлъ въпросъ: да се прѣмести така наречения Съръ-Пазаръ, а на това мѣсто, гдѣто до тогава ставаше, да се направи градина. Но въ нея година Съръ-Пазаръ си остана на мѣстото. И това мѣсто продължаваше да дави лѣтно врѣме съ пепелътъ си, а зимно врѣме съ калѣта си смиренитѣ Плѣвненци. Така се продължаваше до 1896 г. прѣзъ есенъта на която паднахъ извънредно много дждове. Мѣстността на Съръ-Пазаръ се продѣни и стана като блато; който по невнимание минеше прѣзъ

Въ „Държавен Вѣстник“ № 170 срѣща-
ме едно обявление на Русен. Окр. Управителъ, съ-
което се извѣстява, че на 24 Августъ т. г. въ Ру-
сенската постоянна комиссия, ще се произведе търгъ
за построяване паметникъ на подналитъ опълченци.
Стойността приблизително на този гранитенъ па-
матникъ възлизала на 54870 л. 77 ст. претържката
на търгътъ ще бѣде на 28 с. м. Отъ сумата
се види, че паметникътъ ще бѣде величественъ. И
Севлиевци се дигнали паметникъ, но нѣма прилика.
Педеста му малакъ, а конуса многу дълъкъ, когато
бронзувага статуя за този паметникъ не е, а е за
нѣкой по голѣмъ. Вѣрваме, че русенци ще напра-
вятъ нѣщо по елегантно, като харчатъ толкова.
Дано не бѣде като Врачанския — Хр. Ботевъ. То-
ва е цѣлъ скандалъ. Хр. Ботевъ съ гола сабля, сед-
налъ като, че на нѣкой бѣчва. Неужели неможиха
да се намѣржтъ въ каменистата Враца, камени да
направжтъ педестала на този герой по високъ по-
не да прилича на Плъвенския?!

Сжщия Д. В. брой 171 обнародва едно окръж-
но до окр. сѣдилища, съ което се извѣстява отъ
Мин. на Правосѣдието, че на адвоката Петръ А.
Драгунски, било отнето правото за адвокатствуване.
Незнаимъ добръ, дали не е онзи сжщия Радомиреки
адвкатъ, който най много се труди да се качи на
власть Радославовъ. Ако е той сжщия, има правото,
защото трѣбало да се въстановявалъ права.

Отъ 17 Августъ до 1 Септември 1895 г.
Плъвенский Окр. Сѣдъ ще заседава въ Луковитъ,
гдѣто има да разлѣда фискални дѣла по тѣпони-
тъ. По тѣзи дѣла въ слѣдующитъ броеве на в. „Не-
дѣля“ искаме да кажемъ нѣщо.

Отъ достоверно мѣсто се научихме, че нѣкой
наши търговци отъ г. Плъвенъ, за да се възполу-
зватъ отъ привѣлжитъ, които закона имъ дава по
коневѣдство, съставили се вече едно дружество съ
капиталъ 100 хиляди лева и тѣзи дни щели да под-
несжтъ устава на утвърждение както и да искатъ
мѣсто гдѣто ще устроятъ станцията — складътъ. Ний
отъ всѣ сърце поздравяваме тѣзи отъ г-да гражда-
нитъ, които се земали инициативата за това дѣло,
като сме увѣрени, че дѣлото имъ ще се увѣчей съ
успѣхъ. Увѣрени сме, че правителството ще посрѣт-
не съ радостъ това дѣло на Плъвенци, и ще имъ да-
де най голѣмо съдѣйствио въ предприятието. Само

по този начинъ ще може у насъ да оставатъ мили
опитѣ, които всѣка година се изнасжтъ и пълнимъ
джебевѣтъ на маджаритъ. Неужели и нашата земя не-
може да роди ако не подобри го поне на равно съ
маджарско или отъ другагъ! У насъ не е имало иници-
атива до сега въ нищо за това сме останали тол-
кова на дира. Потикътъ който дава днесъ правител-
ството во главѣ Господаря е повече отъ похваленъ и
ний невѣрваме да се намѣри българенъ, който да не
признай това, даже и отъ родътъ на Свирчовщината,
която не намѣрва нищо добро освѣнъ анархия, коя-
то царувала въ държавата, отъ която бидоха изгон-
ени позорно отъ властѣта.

Ученицитъ отъ тукашното Земледѣлческо учи-
лище, които бѣха утише за въ Сърбия и Романия
да изучаватъ винарскитъ разсадници на Американската
лоза, се завърнаха прѣди нѣколко дни. Правителство-
то бѣше имъ отпущнало за разноси 1000 лева.

Спорѣдъ както ни съобщаватъ учителитъ, ко-
ито придрѣжаваха ученицитъ, сѣрбскитъ разсадници се
намѣрвали въ много добро състояние и овѣщавали
твърдѣ добра полза. По този начинъ искоренитъ
отъ филксерата Неготински лозя, въ какъо вѣрме ще
можжтъ се поднови и ще достигнатъ първото си съ-
стояние. Нашитъ екскурзатори-ученици биле твърдѣ
добри и любезно приети както на Радубецъ, гдѣто
слезли най напредъ, тѣй въ самия Неготинъ, гдѣто
сж разсадницитъ. Въ Романия, нѣмало такви, а та-
мошнитъ власти правели опитъ на песачлива почва,
която спорѣдъ казванieto на Директора Емфеджиевъ
необѣщавало нѣщо добро. Ний съ радостъ бихме по-
мѣстили рапорта отъ тази екскурзия която Г. Ди-
ректорътъ, тѣкмялъ да прѣдстави, за да се увѣри в
нашето общество, какво сж направили Сѣрбитъ и Ро-
маницитъ, гдѣто имъ се опустушени лозята. Плъвенъ
особенно се интересува отъ това, защото единствения
почти поминакъ на $\frac{3}{4}$ отъ градското население е
винарството и спорѣдъ както се разпространява фи-
лксерата по нашитъ лозя, ний ще бѣдемъ слѣдъ нѣ-
кой и друга година зрители на голи байри, тамъ
гдѣто днесъ има най добри лозя. Разсадницитъ, които
имаме и ний тукъ се недостатъчни, трѣбва да се у-
строятъ колкото се може по скоро.

Обръщаме внимание на нашитъ читате-
ли, да прочетжтъ подлистникътъ, който въ

се прѣселихъ въ Плъвенъ. И сега мнозина отъ тѣхъ
боравжтъ даже въ градскитъ работи. Наистина кол-
кото и да не е човѣкъкъ шувенистъ въ тесната сми-
сѣлъ на думата, се пакъ не може да не гледа съ съ-
жаление, за гдѣто съгражданитъ му се истивкатъ отъ
всѣка една страна. Много ми е мѣчно кѣто гледамъ,
че ролята на коренитъ плъвенци въ общественитъ имъ
работи се постоянно намалява. Едно само ме утѣшава и
то е, че вече възсж да се явяватъ млади Плъвенци,
кѣито обладаватъ силна енергия и голѣмъ запасъ
отъ интелектуални способности.

„Сега тукъ не е тѣй скучно както бѣше въ
Ваше вѣрме. Не зная Вие помнитъ ли, но въ моя-
та паметъ и до сега е запазена оная тъмна и безис-
ходна страна на ергенския животъ въ 1895 год.. Из-
вѣстно Ви е, че тогавъ нѣмаше никакво порядъчно
забавително мѣсто. Тогавъ хората бѣгахъ единъ отъ
други. Всѣки се криеше въ непривлекателната си
кѣща. А ако се съберехъ по нѣкога случайно, то тѣ
захващяхъ да осжждатъ, или най малко да усмиватъ
ония, които не сж въ дадения моментъ при тѣхъ. И
най послѣ прѣди да си разоидатъ, скарвахъ се по-
между си. И защо бѣше това? — просто за глупости.
Незная помните ли каква необяснима вражда сжще-
ствуваше между военни отъ една стана и граждани
отъ друга. За щастие сега нѣма хора, както между во-
еннитъ, тѣй и между гражданитъ, които да подклаж-
датъ раздори и да устрояватъ неприятности за да
се любоватъ на резултатитъ отъ интригитъ си. Ту-
кашния гарнизонъ има прѣкрасно образовани офице-
ри, вѣтчикитъ почти сж истински рицари, но рицари
разбрани, разбира се. Затова и се слави сегашния
тѣхенъ клубъ, гдѣто всѣка сжббута вечеръ има раз-
вличения, на които присѣдствуватъ и много граждани.
Но освѣнъ офицерския клубъ тукъ има още много
обществени мѣста, гдѣто всѣки може да прѣкара нѣ-
колко часове най-весело. И възъ отъ публичнитъ
вечеринки, балове, концерти и театърътъ, сега може
да се прѣкарва вѣрмето доста приятно и полезно.
Отъ какъ се поселихъ въ градътъ ни прѣдставитѣ-
тъ на Европейскитъ държави, введе се въ широки
размѣри модата на частнитъ балове, вечеринки и про-
чее. Тази вечеръ, гледашъ, въ този консулъ балъ,

днешний си брой печатаме. Той е добро о-
гледало на Плъвенъ.

Когато вѣстникътъ ни бѣше подъ печатъ, отъ Лу-
ковитъ, получихме една доста дълга дописка съ едно ме-
дицинско свидѣтелство и съ преписъ отъ заявление до
г. Прокурора. Ний ще дадемъ въ идущий брой мѣсто на
едно извлечение, а сега ще да съобщимъ само, че допис-
ката се занимава съ излаганне случившия се по бой, ко-
ито пол. приставъ Желевъ, нанесалъ на г. Плъвъ. Така
сжщо ни разказва нѣкой Стамболовщини, вършени отъ
Окр. Началникъ-Тумпаровъ на 15 Августъ въ Карлуков.
манастиръ, въ присѣствие на множество хора, какъ му
готвели четворица стражари, двоица на приставътъ и
единъ на тукашното пале — Цонювъ.

Когато обнародваме подробноститъ, вѣрваме, че на-
чалството на тѣзи двама чиновници, ще имъ даде да раз-
бержтъ, че побой и располаганieto по този начинъ съ
стражаритъ сж е вършило въ Стамболовото вѣрме, и че
ако тѣ желажтъ да продължаватъ, можтъ вжнъ отъ влас-
тѣта да чакатъ това блаженно вѣрме.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Подписанный извѣстявамъ, че продавамъ
собственната си кѣща, находяща се въ гр.
Плъвенъ VIII-й кварталъ подъ № 2995 при
сѣсѣди: срѣщу лозето на Менахемъ Іерохамъ,
праздно мѣсто и Христо Фелднера, съ дворъ
около 900 квадратни метра, двѣ кѣщичи зда-
ния, отъ 7 — 8 год. и единъ геранъ.

Кѣито Г. Г. желажтъ да ги купятъ, да
се отнесжтъ за подробно споразумѣние до
г-на Андрѣй П. Чомаковъ.

СЪ ПОЧИТАНИЕ: Іосифъ С. Джайнъ

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Велика Нейкова ж. на г. Плъвенъ, обя-
вява на интересующитъ, че тя продава своя-
та половинъ часть етъ кѣща съ дворъ, коя-
то ѝ остана въ наследство отъ покойний ѝ
сѣпругъ. Тази кѣща се намѣрва на сѣръ-
пазаръ при сѣсѣди: улѣчка, бара и Савва
Станюва. При това, тѣ продава сѣдове, като
възелници каци и др. нѣща, кѣито ѝ се пад-
нали при раздѣлата. За кѣщата който я ку-
пи, е въ състояние да го снабди съ надлѣж-
ний актъ. Желаящитъ да купятъ всички-
тъ или по отдѣлно, можтъ всѣкога да се
отнесжтъ до адвокатското писалище на Г. Ив.
Ив. Доковъ—Плъвенъ.

него тамъ си оставаше. Издавихъ се сумма дѣца на
сѣсѣднитъ отъ тази мѣстность и това обстоятелство,
мисля, накара гражданитъ да се възмутихъ отъ об-
щинаритъ си; най-вече викнахъ противъ кмета, който
имаше магазинъ до самия Сѣръ-Пазаръ. Единъ денъ
по онова вѣрме вървѣхъ по главната улица въ
Плъвенъ и се натъкнахъ на една грамдана тѣ-
па. Не се минж много азъ разбрахъ, че тѣпната тър-
си кмета, за да го пита защо не ги избавя отъ оно-
ва блато, гдѣто се давятъ дѣцата на въ нищо непо-
виннитъ сѣсѣди. Набуахъ бѣдния кметъ въ собствен-
ния му магазинъ и се спуснахъ за да го раскъсатъ
съ рѣцѣ. Той, обаче, сполучи да искоче отъ друга-
та страна и тѣрти да бѣга. Но понеже тѣпната бѣ
окражила еколнитъ всходи, то нещастния г-нъ
кметъ трѣбваше да търси избавление въ кѣлата на
бившия Сѣръ-Пазаръ. Влезе той въ блатото и щомъ
като прикрачи 10 стѣпки и потъна въ дълбочинитъ
на блатото. Тѣй си свърши днитъ тогавашния гре-
шенъ кметъ. Затова пакъ още на слѣдующето лѣто
тогавашния Сѣръ-Пазаръ се преобрѣнж въ сегашна-
та прѣкрасна градина, гдѣто азъ често се расхождамъ
съ дѣцата.

„Между гората, която е до самитъ гробища, и
градътъ се построи много складове, магазини и про-
чее търговски помѣщения. На това мѣсто може да
се каже, че всѣки денъ има пазаръ; постоянно е прѣ-
пълнено съ множество купувачи и продавачи на раз-
ни прѣдмети. Въобще слѣдъ като се построи желе-
зницата въ нашия градъ се захванж другъ животъ.
Нѣма вече оная глухота и монотонность, що царуваше
въ вѣрмето на Вашето прѣбыванне тукъ. Сега, напро-
тивъ, царува трѣскава деятельность. Всички — торго-
вци, чиновници, военни, еснафи — бързатъ единъ други
да надпрѣваржтъ. Впрочемъ, за едно нещъ може да
се съжалева: коренитъ Плъвенлий сж истѣрвали отъ
рѣцѣти си голѣмата търговия, съ която се отличава
тукашния градъ. Освѣнъ еврейтъ, които се умножихъ
много и грабнахъ една голѣма часть отъ тукашната
търговия, видно мѣсто въ това отношение сж заели
Ловчалитъ и Габровлитъ. Слѣдъ като се направи
Ловеча на околйски градъ, принадлежащъ не тукаш-
ния Плъвенски окръгъ, почти повечето отъ Ловчанци

друга вечеръ въ онзи — вечеринка и т. н.. Разбира
се, че и този жпеотъ не е безъ недостатѣци. Незная
чуи ли се къмъ Васъ минжлогодишния тукашенъ ро-
манъ. Бѣше тѣкмо въ разгара на всемирното Париж-
ското изложение. Отъ нашия градъ заминахъ мнози-
на, понеже сега лесно и ефтино се нхтува за Па-
рижъ. Въ това число бѣше и семейство на тукашния
нотабилъ г. Проблематичъ. Неговата дѣщеря, която
бѣ найстина най красива, се срѣщнала съ аташето
на Американския Консулъ на балътъ у сжщия консулъ
и се условила още тогавъ съ прѣлѣститѣтъ си да
отидатъ на излѣжнieto заедно и пакъ да се вър-
натъ. И отидохъ, но повече не се върнахъ, а оста-
вихъ г-жа и г-нъ Проблематичъ въ неописума сѣрбъ.

„Има много интересни работи за разказване
изъ живота на гражданитъ. Тия дни излезе въ печа-
та трудътъ на комиссията, която бѣ натоварена да
състави обстоятелствена история на политическитъ
партий въ г. Плъвенъ. Почти на всичкиъ партии, за
характерна чертѣта се прѣписва, спорѣдъ рѣчения трудъ,
голѣмата ревность къмъ доходнитъ мѣста, къмъ тѣлѣ-
титъ кокалчета. Исклучение прави младата партия, ко-
ято има, поне тѣй се вижда, повечегрижа за общес-
твенитъ работи отъ колкото за себе си. Отъ какъ
се прогласи въ 1898 год. държавата ни за независи-
ма, както на всѣкагъ изъ България, тѣй и тукъ, ве-
че нѣма никакви *фили* и *фиби*. И при все това се-
гашния политически животъ е несравнено по прив-
лѣкателенъ. Впрочемъ, показало се е едно черно об-
лаче на политическия хоризонтъ. Това ще ви съоб-
щж под-секретъ. Снощи бѣхъ у тукашния Руски кон-
сулъ, съ когото много добръ се познавамъ. Той ми
пришпенна, че много отчакваната война ще се съ-
той идущата пролѣтъ и най вѣроятния резултатъ
отъ тая война е че Австро-Унгария ще да се залѣ-
чи отъ картата на Европа, а на мѣстото ѝ ще из-
никне Федерацията на Западнитъ Славяни. Прѣдпола-
га се още, че на нашето Кралство, ще да се отетж-
ни една часть отъ Мала Азия“.

„За сега толкосъ, а допжти — повече.

Вашъ най вѣренъ приятель: Плъвен. пророкъ“

„г. Плъвенъ. 15 Августъ 1901 г.“ Јисоппи.

Акционерно Дружество „Напрѣдъкъ“ въ г. Плевенъ

Основенъ Капиталъ 200,000 златни лева, разпрѣдѣленъ на 2,000 пойменни акций по 100 лева златни едната, увеличающъ се съ мѣсеченъ вносъ по 2 лева ср. на акция. — § § 4, 12. —

ПУБЛИЧНА ПОДПИСКА

Врѣмения Управителенъ Комитетъ на Акц. Дружество „Напрѣдъкъ“, въ гр. Плевенъ честь има, да извѣсти на почитаемата публика, че уставътъ на дру-вото е утвърденъ отъ Негово Царско Височество, на 17-ий Юлий 1895 год. съ Височайший указъ подъ № 117. Акционеритѣ на старото дружество, което съществува още отъ 1876 год. подъ същата фирма „Напрѣдъкъ“, на което акциитѣ отъ 20 лева първоначаленъ вносъ, презъ 1894 год. при ликвидиранието му се исплатиха съ по 2,000 зл. лева едната акция, въодуше жени отъ блестящия резултатъ на това тѣхно предназначение още въ врѣме на турското робство, пожелаха, да дадѣтъ на дружеството единъ новъ животъ, единъ съобразно съ съществуващитѣ въ страната ни законо-положения и економически начала рѣдъ, и като продължиха съществуването на дружеството подъ горната фирма, канятъ най учтиво, свойтѣ съграждане и всичкитѣ Българ. граждани, безъ разсика на състояние, положение да се притектѣтъ и се запишатъ за акционери, за успѣшното възобновление на съществуващото отъ прѣди 20 години и съ блестящъ успѣхъ увѣнчано дружество.

За улеснение на почит. публика и съг. § 5 отъ устава, открива се публ. подписка отъ 20 Августъ до 20 Септемвр. т. г. и то при слѣдующитѣ 1'-да:

Въ г. Плевенъ при: Г-да Т. Христовъ & Спасовъ,
„ Константиновъ Върбенковъ и С-ие
Г-нъ Петко Н. Пѣевъ,
„ Ив. Ат. Стаменовъ,
„ Стефанъ Бойчиновъ.

Въ градоветѣ: София, Българската Народна Банка,
Г-нъ Стеф. Калжповъ банкиръ,
„ Петръ Пипевъ търговецъ.
Варна и Търново: Клона отъ Българ. Нар. Банка.

Свищовъ: Г-нъ Ив. Юрдановъ,
Г-да Анг. Цвѣтковъ & Синове.

Никополъ: Г-нъ Ив. Мандиковъ адвокатъ,
„ Н. Мариновъ търговецъ,

Орѣхово: Г-да Бр. Нинови.

Ловечъ: „ Бр. П. Никифорови.

Севлиево: Г-нъ Савва Хр. Геневъ.

Луковитъ: „ Ив. Боцовъ.

Исплащанието на акциитѣ съгласно § 5 ще става по слѣдующий начинъ.

20 % при записването;

30 % отъ 15 до 31 Октомврий;

50 % отъ 15 до 31 Декемврий т. г.

Съ първий вносъ, подписвача внася по единъ левъ за всѣка акция (за разноси по напечатване акциитѣ гер. марки на същитѣ и др.)

Слѣдъ закриване на подписката ще стане пропорционално разпрѣдѣление на акциитѣ, обаче, слѣдъ като се спаднатъ отъ общо расписаната сума, записанитѣ отъ старитѣ акционери число акций

Цѣльта на Дружеството е:

Да увеличава своя капиталъ съгласно § 12 и 20, отъ устава, като ще се занимава главно: 1) съ разни търговски и индустриални предприятия, 2) съ разни банкиерски операций (§ 20 —; пунктъ 1 — 14),

Врѣмения Управителенъ Комитетъ на Акционерното Дружество „Напрѣдъкъ“

Прѣдѣдатель: Д. Стояновъ
Подпрѣдѣдатель: Петко Н. Пѣевъ
Секретаръ: П. Х. Шоповъ.

Членове: Ив. Спасовъ,
Ив. Ат. Стаменовъ,
К. Михайловъ,
Николай Н. Войниковъ,
Димитръ Миневъ,
Костадинъ Ячовъ,
Ив. Цановъ.

1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

Акцион. Спестит. Дружество „Гирдапъ“ въ Руссе основано въ 1882 г. Основенъ Капиталъ 1,100,000 лева зл.

Има честта, да обяви на жителитѣ въ гр. Плевенъ и окрѣгътъ му, че то желай за въ бѣдѣ да разшири кръгътъ на свойтѣ банкиерски операций, както другагѣ въ България, така и въ гр. Плевенъ, чрезъ Агента си Г-нъ Петко Н. Пѣевъ.

Дружеството „Гирдапъ“, дава подъ лихва пари съ 10 % съ срокове отъ 3 до 6 мѣсеци подъ лична гаранция, приема полици за шконтиране, дава срѣщу влогъ на скжпоцѣнни вѣщи съ една рѣчь върши всички търговски операций, които едно банкиерско учрѣждение може да извършва. Дружеството „Гирдапъ“ съ цѣль да привлече свободнитѣ капитали, плаща за сега слѣдующитѣ лихви:

За безсроченъ влогъ по 5 % год.
За годишенъ влогъ . . 6 % „

Текуща лихвенна смѣтка (тегление чекове) 4 % год.
За повече отъ година и половина . . . 7 % „

Като извѣстивамъ за горното распорѣждане на Дружеството „Гирдапъ“ Приканвамъ нуждающитѣ ся отъ заемъ, или да си внесѣтъ свободний капиталъ, ако имъ стане нужда, било шконтиране на полици, както и за други търговски операций, да се отнесѣтъ до подписаний, който за бѣдѣ остава като Агентъ-Кореспондентъ на него Дружество. — Също така може да се даватъ допълнителни разяснения. —

Петко Н. Пѣевъ,

1 — 3